

РЕШЕНИЕ

№ 3763

гр. Варна, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина В. Тодорова Колева

при участието на секретаря Цветелина Пл. Илиева
като разглежда докладваното от Христина В. Тодорова Колева Гражданско дело № 20223110110460 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявени от „И.И. 97“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, съдебен адрес: гр. ***, чрез адв. С. Б. срещу „Р.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, съединени в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване на осъдителни искове с **правно основание чл. 79, ал. 1, пр. I вр. чл. 266, ал. 1 вр. чл.258 ЗЗД вр. чл.86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми, произтичащи от Договор от 08.11.2019г. за СМР на обект „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В. Л.“, гр.Варна“:

сумата в размер на 15 265.68 лв., остатък по фактура № 0000000011/11.08.2021г. за стойността на извършените, но незаплатени СМР;

сумата в размер на 0.01 ст., остатък по фактура № 0000000008/02.09.2020г. за стойността на извършените, но незаплатени СМР;

сумата в размер на 1 000 лв., предявена като частичен иск от 25 000.00 лв., представляваща невъзстановена гаранция за добро изпълнение, предоставена от ищеца парична гаранция по чл. 6, ал. 1, т. 20 от договора, но неосвободена от ответника след въвеждане на обекта в експлоатация с Разрешение за ползване № ***/13.08.2021 г.;

сумата в размер на 1 386.63 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по фактура №11/11.08.2021 г., за периода от датата на падежа — 11.09.2021 г. до датата на подаване на исковата молба – 04.08.2022г.,

ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на задължението.

Ищецът обосновава съществуващия за него правен интерес от

провеждане на исковете, навеждайки следните фактически твърдения: На 08.11.2019г. между ответника като възложител и ищеца като изпълнител бил сключен договора за изработка – извършване на строително-монтажни работи на обект: „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В.Л." гр. В.", възложен с обществена поръчка с предмет: „Инженеринг-проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на 101 професионални гимназии в системата на МОН, одобрени за финансиране по Оперативна програма „Региони в растеж" 2014-2020, процедура **** „Подкрепа за професионалните училища в РБ" по 46 обособени позиции, по обособена позиция № *** при условията и в съответствие с Техническата спецификация-Приложение № 3, Предложение за изпълнение на поръчката-Приложение № 1 и Ценово предложение-Приложение № 2, представляващи неразделна част от договор №*****/16.10.2018, подписан между МОН и „Р.К." ООД, както и в съответствие с нормативните и технически изисквания за този вид работа, при съобразяване и с изискванията на ОП „Региони в растеж" 2014-2020, специалните и общите условия към финансираните договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПРР, както и с изискванията на Единен наръчник на бенифициента за прилагане на правилата за информация и комуникация 2014-2020г.". В Приложение № 1-неразделна част от сключения между страните договор били посочени вида и количеството на договорените СМР, предмет на договора. Ищецът приел извършване на СМР срещу договорено възнаграждение на общата стойност 740 795.40 лв. без ДДС /чл.3 от договора/. Изпълнителят извършил възложената работа в съответствие с договореното. Работата била приета от възложителя, като били съставени приемо-предавателни протоколи на извършени видове СМР и издадени фактура № 0000000001/30.12.2019г. на стойност 57 917.73 лв. с ДДС, № 0000000002/13.02.2020г. на стойност 328 948.02 лв. с ДДС, № 0000000004/01.07.2020 г. за сума в размер на 189 856.88 лв. с ДДС, фактура № 0000000008/02.09.2020г. за сума в размер на 101 067.74 лв. с ДДС, № 0000000009/05.01.2021г. за сума в размер на 14 519.93 лв. с ДДС и фактура № 0000000011/11.08.2021г. за сума в размер на 41 765.69 лв. с ДДС. С Разрешение за ползване № ***/13.08.2021г. строежът бил въведен в експлоатация. Въпреки приемането на работата и изправността на ищеца, възложителят не е изпълнил поетите от него задължения за плащане на дължимото възнаграждение за извършените СМР. Възнаграждението по договора било изплатено частично. Остатъкът от дължимото възнаграждение възлизал на 15 265.69 лева., неплатен остатък по фактура № 0000000011/11.08.2021г. и № 0000000008/02.09.2020 г. В изпълнение на чл. 6, ал.1, т.20 от договор, предоставил на ответника гаранция за изпълнение в размер на 3% от договорената цена. Същата съгласно чл.4, т.1 от договора следвало да бъде освободена поетапно, до три дни след всяко плащане по чл.4, т.2. Предвид обстоятелството, че ответникът не освобождавал гаранцията в договорените срокове, страните договорили устно внесената гаранция да бъде върната при въвеждане на обекта в експлоатация. Моли за постановяване на положително решение по предявените искове.

В отговор на исквата молба, депозиран по реда и в срока по чл. 131 ГПК, ответникът изразява становище за частична основателност на исковете. Не оспорва сключване на договора от 08.09.2019г. за СМР, за обект ПГСАГ „Васил Л." град В.. Сочи, че обектът е приключен и към 13.08.2021г. е въведен в експлоатация с Разрешение за ползване №ДК-07 ВН-206. За всички

видове СМР са съставени протоколи и са издадени фактури: Фактура 1/30.12.2019г. на стойност 57 907.73 лева с ДДС, платена на 10.01.2020г.; Фактура 2/13.02.2020г. на стойност 328 948.02 лева с ДДС, платена на 1 и 8.04.2020г.; Фактура 3/07.05.2020г. на стойност 328 948.02 лева с ДДС, платена на 1 и 8.04.2020г.; Фактура 4/01.07.2020г. на стойност 189 856.88 лева с ДДС, платена на 9.07, 6.08, 8.09, 6.10 и 16.10.2020г.; Фактура 8/02.09.2020г. на стойност 101 067.74 лева с ДДС, платена на 16.10, 20.10, 22.10 и 10.11.2020г.. Твърди, че са платени с 0.01 ст. повече и възразява срещу претенцията за неплатен остатък от 0.01 ст. по фактура 8/2.09.2020г.. Фактура 9/05.01.2021г. на стойност 14 519.93 лева с ДДС е платена на 10.06 и 13.10.2021г., Фактура 11/11.08.2021г. на стойност 41 765.69 лева с ДДС е частично платена на 11.04 в размер 26 500 лева с ДДС, остатък за плащане към дата на предявяване на искова молба възлизал на 15 265.69 лева с ДДС. Оспорва претенцията на ищеца за сумата в размер на 1000 лева, предявена като частичен иск от 25000 лева, представляваща невъзстановена след въвеждане на обекта в експлоатация гаранция. Твърди, че ищецът не е предоставял гаранция в размер на 25 000 лева. Излага, че ищецът е подизпълнител, а главен изпълнител на обекта е „Р.К.“ ООД. Последното дружество сключило договор по ЗОП и то имало ангажимент да предостави гаранция (чл.4, т.1 изр.2) под формата на парична сума, банкова гаранция или застраховка. Излага, че съгласно чл.6 ал.1, т. 5 от Договор от 8.11.2019г., изпълнителят е длъжен да извърши за своя сметка всички работи по отстраняване на допуснати от него грешки и некачествено извършени работи по време и в гаранционния срок. Между „Р.К.“ ООД (възложител) и „Р.“ ООД (изпълнител) сочи, че е сключен договор на 07.10.2019г. за изпълнение на СМР с предмет "Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г "В. Л." гр. В.", възложен с ОП с предмет: „Инженеринг - проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на 101 професионални гимназии в системата на МОН, одобрени за финансиране по ОП „Региони в растеж" 2014-2020, със срок за изпълнение 31.07.2020г. Видовете СМР са неразделна част от договор - Приложение 1 - Количествено стойностна сметка. За изпълнението на този обект „Р.“ ООД сключило договор със същият предмет с „И.И. 97“ ЕООД на 08.11.2019г., с идентични видовете СМР, Приложение 1 - Количествено стойностна сметка, неразделна част от договор. Обектът започнал в срок. Всички видове СМР, съгласно количествено стойностната сметка (Приложение 1 към договор) се изпълнявали от „И.И. 97“ ЕООД. След приключване на обекта „Р.“ ООД (Изпълнител) получило писмо от Управителя на „Р.К.“ ООД - Възложител по договор от 07.10.2019г. Със същото ги уведомили, че след извършен оглед от служители на Гимназията, са установени дефекти, констатирани с протокол и които са по време на гаранционния срок на изпълнените СМР. Същите следвало да се отстранят за сметка на изпълнителя. След оглед на място, управителите на двете фирми, установили дефекти, като съставили КП: Партерен етаж - стая 110 отлепени шпакловки и боя, в следствие на не полагане на дълбоко проникващ грунд (не е спазена технологията), което налагало разкъртване, грундиране, шпакловане, боядисване; Работилница и коридор - отлепена шпакловка в следствие на не спазена технология, което налагало разкъртване, грундиране, шпакловане, боядисване; Основна сграда - разминаване в цветовете на стаите - не е пазено задание за еднаквост на цветовете на боята, което налагало доставка и полагане на грунд и латекс двукратно; Покрив основна сграда и

топла връзка между корпусите - хидроизолация на покрив изцяло липсва на места, а на други е изпълнена некачествено, в следствие на което се констатира множество течове, което налагало доставка и монтаж на два пласта газопламъчна хидроизолация. Управителят на „И.И. 97“ ЕООД многократно бил уведомяван, но не отстранил дефектите. Бил уведомен също, че некачествените работи ще бъдат отстранени за негова сметка от „Р.“ ООД и сумата на ремонта ще бъде прихваната от фактура №11/11.08.2021г. Стойността на извършените СМР за отстраняване на дефектите възлизала на 10 238.75 лева без ДДС и 12 286.50 лева с ДДС /Разкъртване, доставка и полагане на шпакловка на компрометирани участъци (в следствие некачествено изпълнена шпакловка в една от стаите и коридор на работилница) 251.55 кв.м по 3.80 ед. цена (без ДДС) на обща стойност 955.89 лева без ДДС; Доставка и полагане на грунд и латекс (разминаване нюанси в боя в голяма част от стаите в основна сграда) 784.83 кв.м по 8.50 ед, цена (без ДДС) на обща стойност 6 671.06 лева без ДДС; Разкъртване, доставка и полагане на шпакловка на компрометирани участъци (стени стая 110 партерен етаж отлепена шпакловка и боя, в следствие не положен дълбоко проникващ грунд преди шпакловка) 16.00 кв.м по 3.80 ед. цена (без ДДС) на обща стойност 60.80 лева без ДДС; Доставка и полагане на грунд и латекс двукратно (стени стая 110 партерен етаж отлепена шпакловка и боя, в следствие не положен дълбоко проникващ грунд преди шпакловка) 16.00 кв.м по 8.50 ед. цена (без ДДС) на обща стойност 136.00 лева без ДДС; Доставка и монтаж на два пласта газопламъчна хидроизолация, частично покрив (недоизпълнена хидроизолация покрив основна сграда и топла връзка корпуси - на места липсва изцяло, на места некачествено положена в следствие на което са констатирани множество течове - приложен снимков материал) 105.00 кв.м. по 23.00 ед. цена (без ДДС) на обща стойност 2 415.00 лева без ДДС. След отстраняване на некачествената работа, ищецът бил, но отказал да подпише протокол, с който вложените средства за отстраняване на некачествено изпълнени СМР да бъдат прихванати от задължението по фактура №11/11.08.2021г.. В настоящото производство отправя изявление за прихващане на стойността на отстранените дефекти по Гаранционна отговорност в размер на 12 286.50 лева с ДДС, с остатъкът от задължение по фактура 11/11.08.2021г. в размер на 15 265.69 лева с ДДС. Така задължението към ищеца възлизало на 2 979.19 лева с ДДС. Счита, че лихва следва да се начислява не върху претендираната сума, а върху 2 979.50 лева с ДДС, като за периода от 11.08.2021 до 04.08.2022г. размерът е 297.12 лева.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК за безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните е прието, че на 08.11.2019г. между ответника като възложител и ищеца като изпълнител е сключен договор за изработка – извършване на строително-монтажни работи на обект: „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В.Л.“ гр. В.“, възложен с обществена поръчка с предмет: „Инженеринг-проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на 101 професионални гимназии в системата на МОН, одобрени за финансиране по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, процедура ***** „Подкрепа за професионалните училища в РБ“ по 46

обособени позиции, по обособена позиция № XVIII при условията и в съответствие с Техническата спецификация-Приложение № 3, Предложение за изпълнение на поръчката-Приложение № 1 и Ценово предложение-Приложение № 2, представляващи неразделна част от договор №***/16.10.2018, подписан между МОН и „Р.К.“ ООД, както и в съответствие с нормативните и технически изисквания за този вид работа, при съобразяване и с изискванията на ОП „Региони в растеж“ 2014-2020, специалните и общите условия към финансираните договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПРР, както и с изискванията на Единен наръчник на бенифициента за прилагане на правилата за информация и комуникация 2014-2020г.". В Приложение № 1-неразделна част от сключения между страните договор са посочени вида и количеството на договорените СМР, предмет на договора. От ищеца са издадени фактура № 0000000001/30.12.2019г. на стойност 57 917.73 лв. с ДДС, № 0000000002/13.02.2020г. на стойност 328 948.02 лв. с ДДС, № 0000000004/01.07.2020 г. за сума в размер на 189 856.88 лв. с ДДС, фактура № 0000000008/02.09.2020г. за сума в размер на 101 067.74 лв. с ДДС, № 0000000009/05.01.2021г. за сума в размер на 14 519.93 лв. с ДДС и фактура № 0000000011/11.08.2021г. за сума в размер на 41 765.69 лв. с ДДС. С Разрешение за ползване № ***/13.08.2021г. строежът е въведен в експлоатация. Остатъкът по фактура № 0000000011/11.08.2021г. е в размер на 15 265.68 лв.

Представен е договор от 07.10.2019г., сключен между „Р.К.“ ООД - възложител и „Р.“ ООД – изпълнител, с предмет идентичен като на договора от 08.11.2019г.

Съгласно чл. 2, ал.1 от договора от 08.11.2019г., срокът за изпълнение на договорените СМР е до 31.07.2020 г.. Договорът започва да се изпълнява от датата на подписването му и приключва с въвеждане на обектите в експлоатация въз основа на Разрешение за ползване на обекта, издадено от органите на ДНСК/Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа (когато е приложимо). В чл.3, ал.1 страните са договорили цената на видовете СМР и начина на плащане. Съгласно чл.4 възложителят изплаща на изпълнителя договорената цена по чл. 3, ал. 1 по следния начин: 1. Авансово плащане в размер на 25% (двадесет и пет процента) от стойността по чл. 3, ал. 1 с включен ДДС в срок до 15 (петнадесет) календарни дни от датата на подписване на протоколи образец № 2 за откриване на строителната площадка на обекта по Наредба № 3/31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството и издадена фактура за аванса от страна на изпълнителя. Възложителят извършва авансовото плащане след представяне на гаранция за авансово плащане по избор на изпълнителя под формата на: парична сума, на банкова гаранция или на застраховка, обезпечаваща изпълнението на задълженията в полза на възложителя, която се освобождава поетапно, до три дни след всяко плащане по чл.4, т. 2, с което се приспада стойността на получения аванс. Междинните плащания на СМР се извършват в срок до 30 /тридесет/ дни, считано от датата на издаване на оригинал на фактура. Съгласно чл.4, т.6, възложителят не заплаща суми за непълно и/или некачествено извършени от изпълнителя работи, като в случай на несъответствия на документацията с реално извършените работи на обекта по отношение на актувани количества, изисквания за качество и др. отстраняването на недостатъците е за сметка на изпълнителя. Съгласно чл.5, ал.1, т.4, възложителят е длъжен своевременно и писмено да уведомява

изпълнителя за появилите се в гаранционния срок недостатъци на извършеното в изпълнение на договора. Съгласно чл. 6, ал.1, т.5 изпълнителят е длъжен: да извърши за своя сметка всички работи по отстраняване на допуснати от него грешки и некачествено извършени работи, констатирани от възложителя, директора на гимназията и консултанта по време на строителството и гаранционния срок, след получаване на писмено уведомление. Съгласно чл.6, ал.1, т.20 при подписване на договора изпълнителят предоставя гаранция за изпълнение в размер на 3 % от договорната цена по чл. 3, ал. 1 от Договора без ДДС. Съгласно чл. 10, обстоятелствата, свързани със започване, изпълнение и въвеждане в експлоатация на СМР, ще се удостоверяват със съставяне и подписване от участниците на съответните актове и протоколи съобразно Наредба № 3/2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. В чл. 21 е постигната договореност, гаранционните срокове да започват да текат от датата на издаване на Разрешение за ползване/Удостоверение за въвеждане в експлоатация /когато е приложимо/. Всички дефекти, възникнали в гаранционните срокове, се констатира с протокол, съставен и подписан от директора на гимназията, изпълнителя и консултанта, с указан срок за отстраняването им /чл.22/. Съгласно чл. 23 при проявени дефекти, в гаранционните срокове, в резултат на вложени некачествени материали, доставени от изпълнителя или некачествено извършени работи от изпълнителя, същият ще ги отстрани за своя сметка в срок, определен от възложителя. В случай, че изпълнителят не стори това, възложителят може да ги отстрани за сметка на изпълнителя, удовлетворявайки вземането си по предвидения в закона ред.

Представено е Разрешение за ползване № ***/13.08.2021г., с което е въведен в експлоатация строежът - Модернизация на образователната инфраструктура – ремонт на сграден фонд – учебен корпус 1, топла връзка, физкултурен салон, работилници и частично дворна прилежаща инфраструктура в П.Г.С.А.Г "В. Л.", гр.В., изграждане на пристройка на асансьор, осигуряващ достъпна среда към сградата на гимназията.

На основание раздел VI Гаранционна отговорност от договор от 07.10.2019г., ответникът е уведомен от „Р.К.“ ООД за възникнал дефект по време на гаранционния срок на договора. След извършен оглед от служители на гимназията са установени дефекти, констатирани с протокол. Моли да бъдат отстранени.

Представен е Констативен протокол, подписан от представителите на „Р.К.“ ООД и „Р.“ ООД. В КП е отразено, че на 08.08.2022г, след подаден сигнал от директора на П.Г.С.А.Г "В. Л.", гр.В., за възникнали проблеми на обекта, е извършен оглед на място. Констатирани са следните дефекти: на две от стените в стая 110 на партерния етаж са отлепени шпакловката и боята, тъй като не е положен дълбокопроникващ грунд преди шпакловката, което налага наново да бъдат грундираны, шпакловани и боядисани; Вследствие некачествено изпълнение е отлепена шпакловката в една от стаите и коридора на работилницата; В голяма част от стаите в основната сграда се констатира сериозни разминавания в нюансите на боята; Хидроизолацията по покрива на основната сграда и топлата връзка между корпусите е недоизпълнена - липсва изцяло на определени места, а на места е изпълнена некачествено, вследствие на което се получават множество течове. Възложителят определя срок за отстраняване на гореописаните дефекти до 10 работни дни от получаване на констативния протокол. Към КП е приложена Количествено-стойностна

сметка, в която са описани СМР подлежащи на извършване и стойността им - 10 238.75 лева без ДДС.

На л.55-79 от делото са приложени доказателства за извършени от ответника в полза на ищеца плащания по договора от 08.11.2019г..

На л.107-150 от делото са приложени протоколи за приемане на извършени видове СМР и количествено-стойностни сметки от 13.02.2020г.; 01.07.2020г.; 02.09.2020г.; 05.01.2021г. и 11.08.2021г.. Протоколите от 05.01.2021г. и 11.08.2021г. не са подписани от възложителя.

Във връзка с предприетото оспорване от ответника, в полза на ищеца е допуснато ангажиране на специални знания чрез провеждане на ССЧЕ и СТЕ. Въпреки предоставената възможност, ищецът не е внесъл определените депозити, като експертизите са заличени.

В полза на ответника са ангажирани гласни доказателства за установяване отклонение в изпълнение на задълженията на ищеца в качествено отношение.

Св. М.Д., считано от 2019г. заема длъжността директор на П.Г.С.А.Г "В. Л.", гр.В.. Св. заявява, че след приключване на ремонта на училището, се появили течове и пропадане, шпакловката била некачествена, които недостатъци били отстранени от „Р.К.“ ООД и „Р.“ ООД.

Св. Й.К. е представител на „Р.К.“ ООД и главен изпълнител по Договор с Министерството на образованието по отношение на две гимназии. Едната е П.Г.С.А.Г "В. Л.", гр.В., а другата е Търговската гимназия. Дейностите в П.Г.С.А.Г "В. Л.", гр.В. били основно довършителни, които включвали топлоизолация по фасада, вътрешно боядисване, смяна на врати, ремонт вътрешен на настилки и изолация по покрива. Подизпълнител по договора било „Р.“ ООД, което дружество сключило договор с ищеца, също подизпълнител. Когато завършил ремонтът, в рамките на година се проявили недостатъци в изпълнението му. Директорът на гимназията ги уведомил. Отправили писмено уведомление към Р. ООД за проявените недостатъци в изпълнение на СМР, които следвало да се отстранят. Дефектите били отстранени от Р. ООД.

Представено е Потвърждение за плащане от 03.11.2023г. за сумата 2979.19 лева по фактура 11/11.08.2021г., извършено от ответника в полза на ищеца.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

Предвид съвпадащите изявления на страните по делото, безспорно се установява фактът, че помежду им е сключен на 08.11.2019г. договор за възлагане и изпълнение на СМР, по силата на който Р. ООД, като възложител е възложило на И.И. 97 ЕООД изпълнението на СМР на обект - П.Г.С.А.Г "В. Л.", гр.В.. Страните не спорят, че договорената цена е 888 954.48 лева с ДДС, като към датата на завеждане на иска е заплатена частично и остатъкът възлиза на 15 265.68 лв., остатък по фактура № 0000000011/11.08.2021г..

Претенцията на ищеца произтича от сключен между страните договор за изработка. Правилата, уреждащи въпросите, свързани с изпълнението и неизпълнението, последиците и отговорността при неизпълнение, основно се съдържат в чл.258 и следващите от ЗЗД. Съгласно чл.266, ал.1 ЗЗД правото на изпълнителя да получи дължимото възнаграждение възниква при наличието на следните предпоставки: изпълнение на възложените с договора работи и

предаване на изпълнението, с което се поражда и корелативното задължение на поръчващия да заплати възнаграждението, който е носител и на задължението да приеме изпълнената работа. Безспорно е, че приемането на извършената работа обхваща както едно фактическо действие – разместване на фактическата власт върху изработеното чрез реалното му получаване от възложителя, така и правно действие – признание, че то напълно съответства на възложеното с договора, което всъщност е израз на одобряването му.

За установяване на завършените за заплащане натурални видове СМР са представени протоколи за приемане на извършени видове СМР и количествено-стойностни сметки от 13.02.2020г.; 01.07.2020г.; 02.09.2020г.; 05.01.2021г. и 11.08.2021г.. Протоколите от 05.01.2021г. и 11.08.2021г. не са подписани от възложителя Р. ООД. Самото разместване на фактическата власт върху работата, без съпровождащо го изрично или мълчаливо изразено изявление на поръчващия, че възприема същата за съобразена с договора, не съставлява приемане по смисъла на чл. 264, ал.1 ЗЗД. В този случай в тежест на изпълнителя е докаже по безспорен начин, че е изпълнил точно в количествено и качествено отношение възложената му работа и поради това вземането му за възнаграждение е станало изискуемо, въпреки отказа на възложителя да приеме изработеното.

Посочените по-горе актове са от категорията на частните свидетелстващи документи, които не се ползват с материална доказателствена сила за отразените в съдържанието им факти и се преценяват от съда по вътрешно убеждение, с оглед на всички доказателства по делото. В случая, два от протоколите са подписани едностранно от страна на изпълнителя и предвид оспорването им от възложителя, тежестта за доказване, че удостоверените в съдържанието им работи са изпълнени, е върху изпълнителя. Част от претендираните СМР имат характера на скрити работи, но в процеса на изпълнение не са издавани актове за скрити работи по Наредба № 3/31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Следва, че скритият характер на част от работите при липсата на съставени актове е пречка да се даде категоричен отговор дали те са изпълнени и дали обемът на изпълнението съответства на вписаното в протоколите. Други доказателства, които да установяват тези обстоятелства, не са ангажирани по делото, въпреки предоставената на ищеца възможност. От представения Констативен протокол от 08.08.2022г. и ангажираните от ответника гласни доказателства се установи и факта, че са налице неизпълнени /в качествено и количествено отношение/ СМР. Ето защо съдът намира, че не може да се формира безспорния извод за фактическото изпълнение на СМР в съответния вид и обем, посочен в протоколите.

Ответната страна в отговора си е релевирала възражение за лошо изпълнение на част от СМР и неизпълнение в цялост на друга част. От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се извежда извода, че причината за настъпилите повреди се свежда общо до недовършените технологични процеси. Изпълнението не отговаря на договореното. По делото липсват доказателства, които да установяват, че изпълнителят е предупредил възложителя за негодността на материала или за несъответствието с проекта, съгл. чл.260, ал.1 ЗЗД, поради което и същият отговоря за причинените вреди.

При тези данни съдът намира, че е налице хипотезата на чл.265 ЗЗД за наличието на некачествено изпълнение, при което възложителят не дължи

възнаграждение за неизпълнените работи.

Съдът счита, че възраженията на ответника по отношение качеството на извършените СМР, не са процесуални възражения за прихващане, доколкото няма фактически твърдения за възникване на насрещни пасивни вземания на ответника към ищеца на някакво основание, с което да е възможно да бъде прихванато активното вземане. С тези възражения се цели отричане възникването на заявеното за съдебна защита материално право поради престиране на резултат от изработка в строителството с недостатъци, за чиято стойност изпълнителя няма право на възнаграждение и то следва да се намали. Основателността или неоснователността на материалноправните възражения не подлежи на отразяване в диспозитива на съдебното решение. В задължителната практика на ВКС, обективирана в решения, постановени по реда на чл. 290 ГПК: Решение № 157/08.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 1135/2009 на II т.о., Решение № 9/05.06.2017 г. на ВКС по т. д. № 2690/2015г. на II т.о., и др. се застъпва становището, че недостатъците в изпълнената работа не погасяват задължението на възложителя за заплащане на договореното възнаграждение, а пораждат за него правата по чл. 265, ал. 1 ЗЗД: да иска поправяне на работата от самия изпълнител, заплащане на разходите за отстраняването на недостатъците, **когато това е извършено от трето лице** и да иска намаляване на възнаграждението или по ал. 2: да развали на договора, когато недостатъците на извършената работа са толкова съществени, че същата е станала негодна за нейното договорно или обикновено предназначение. Установяването на некачествено изпълнение по предявен иск за заплащане на възнаграждение по необходимост предпоставя и намаляване на дължимото възнаграждение до размера, съответен за изпълнението, на основание чл. 265, ал. 1 ЗЗД и без изрично упражнено от ответника право по този ред. Тъй като процесуалните възражения за съдебно прихващане се предявяват в евентуалност, при направен извод за неоснователност на иска за присъждане на възнаграждение, договорено в полза на ищеца - изпълнител, поради доказване на факта на неговата неизправност по договора за строителство, то ВРС не е сезиран за произнасяне с възражение като процесуално такова за прихващане /подлежащо на разглеждане при сбъждане на вътрешнопроцесуалното условие, при което съдът се счита за сезиран с разглеждането му - ако се докаже дължимостта на активното вземане/. Искът подлежи на отхвърляне само като неоснователен, поради липса на задължение, предвид наличието на основание за намаляване на възнаграждението, на основание чл. 265, ал. 1, предл. 3 ЗЗД /Решение по въззивно търговско дело № 20223001000454 по описа за 2022 на ВРС/.

За целите на доказването на материалноправното възражение за некачествено изпълнение на конкретни видове СМР в определени обеми/количества, по делото са ангажирани от ответника гласни и писмени доказателства. От представените Констативен протокол от 08.08.2022г. и количествено-стойностна сметка се установи видът и обемът на недостатъците, както и стойността необходима за тяхното отстраняване – 12 286.50 лева с ДДС.

След преценка на посочените доказателства съдът приема за доказано, че възложителят е установил недостатъци при изпълнението на някои от дейностите. Възложителят е уведомил изпълнителя за констатираните недостатъци и е изискал отстраняването им за негова сметка. След като е установено от събраните доказателства своевременно възражение за

недостатъци от страна на възложителя, причината за дефектите е без значение, тъй като изпълнителят носи отговорност спрямо възложителя за некачествено изпълнение.

Приемането на изпълнената работа по договор за изработка, като елемент от фактическия състав на чл. 266 ЗЗД за възникване на задължение за заплащане на възнаграждение, като фактическо и правно действие включва, както фактическо получаване на изработеното, така и признание, че то съответства на договореното. Законът не предвижда форма на приемането на извършената работа от възложителя. Подписването на два от съставените от изпълнителя приемо–предавателни протокола е отказано от възложителя. Установява се от събраните доказателства, че възложителят е направил възражения за недостатъци само на конкретни видове СМР. Следователно всички СМР по съставените приемо – предавателни протоколи са приети, но не са одобрени от възложителя по отношение на дейностите, за които е възражено своевременно за недостатъци. Други възражения, освен за недостатъци, не са направени. Ищецът е поел задължението да изпълни работата качествено, така че тя да бъде годна за обикновеното или предвиденото в договора предназначение – чл. 261, ал.1 ЗЗД. Дори и при липса на проект изпълнителя не е освободен от задължението да изпълни работата качествено, така че тя да бъде годна за обикновеното или предвиденото в договора предназначение. Изпълнителят не разполага с възражение за негодност на проект като обосноваващо освобождаването му от отговорност за недостатъци, тъй като той е следвало да избере подходящ начин на монтаж и влагане на материали и аксесоари, необходими по вид и качество за изпълнение без недостатъци. С оглед установеното от закона негово задължение при изпълнение на договорите да полага грижата на добър търговец, който трябва да има експертни знания в областта на извършваната от него търговска дейност. Поначало не се твърди и не се установява, че за обекта са съставени работни проекти, които да прецизират и детайлизират решенията на идейния проект и/или на техническия проект, да определят техническите характеристики на предвидените за влагане строителни продукти по част архитектурна (материали, изделия, комплекти и системи) и останалите части. По тези съображения съдът намира, че дължимото възнаграждение по процесния договор за строителство следва да се намали, на основание чл. 265, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, със сумата 12 286.50 лв. с ДДС, представляваща стойност на некачествено извършени строително–монтажни дейности по договор за строителство от 08.11.2019г., които, с оглед техния вид и характер, следва да бъдат извършени отново, при спазване на необходимите изисквания за постигане на качествено изпълнение. От неплатената част от възнаграждението в размер на исковата сума от 15 265.68 лв., остатък по фактура № 0000000011/11.08.2021г., следва да се приспадне сумата 12 286.50 лева, като дължима остава сумата 2979.18 лева, която е заплатена на 03.11.2023г. /в хода на процеса/. Претенцията за сумата в размер на 15 265.68 лв., остатък по фактура № 0000000011/11.08.2021г. за стойността на извършените, но незаплатени СМР, подлежи на отхвърляне /за сумата до размер 12 286.50 лева като неоснователна, а над тази сума до предявения размер поради плащане в хода на процеса/.

Дължима е сумата 271.44 лева - лихва за забава върху сумата 2979.18 лева за периода от 11.09.2021г. до 04.08.2022г., както и сумата 431.99 лева, законна лихва върху сумата 2979.18 лева от датата на исковата молба – 04.08.2022г. до окончателното плащане – 03.11.2023г., изчислени служебно от

съда.

Съдът счете претенцията за сумата в размер на 0.01 ст., остатък по фактура № 0000000008/02.09.2020г. за стойността на извършените, но незаплатени СМР за неоснователна. Видно от представените от ищеца доказателства – потвърждения за плащане от 16.10, 20.10, 22.10 и 10.11.2020г., Фактура 8/02.09.2020г. на стойност 101 067.74 лева с ДДС е платена изцяло.

Претенцията за сумата в размер на 1 000 лв., предявена като частичен иск от 25 000.00 лв., представляваща невъзстановена гаранция за добро изпълнение, предоставена от ищеца парична гаранция по чл. 6, ал. 1, т. 20 от договора, но неосвободена от ответника след въвеждане на обекта в експлоатация с Разрешение за ползване № ***/13.08.2021 г., също е неоснователна. Въпреки предоставената възможност, ищецът не ангажира доказателства, че е платил гаранция в размер на 25 000 лева на ответника.

В настоящото производство ищцовото дружество претендира разноски за държавна такса /716.09 лева/. С оглед крайния изход на делото, съдът приема, че от общо претендираните в производството разноски, в полза на страната следва да бъдат присъдени разноски в размер на 149.39 лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, съразмерно с уважената част от предявените искове и при съобразяване, че плащането на сумата 2979.18 лева е станало след завеждане на исковата молба.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК в тежест на ищеца следва да бъдат възложени сторените от ответника разноски. Съобразно представения списък по чл.80 ГПК и доказателствата за действителното им извършване, същите възлизат на сумата 1063 лева /заплатено възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат/. Съобразно отхвърлената част от исковите, в полза на ответника следва да се присъди сумата 841.24 лева.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „И.И. 97" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *** **срещу** „Р." ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, осъдителен иск с **правно основание чл. 79, ал. 1, пр. I вр. чл. 266, ал. 1 вр. чл.258 3ЗД вр. чл.86 3ЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца по Договор от 08.11.2019г. за СМР на обект „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В. Л.", гр.В." сумата в размер на 15 265.68 лева, остатък по фактура № 0000000011/11.08.2021г. за стойността на извършените, но незаплатени СМР, като неоснователен до сумата 12 286.50 лева, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане и като погасен чрез плащане в хода на процеса за сумата над 12 286.50 лева до предявения размер от 15 265.68 лева.

ОСЪЖДА „Р." ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ НА** „И.И. 97" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, по Договор от 08.11.2019г. за СМР на обект „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В. Л.", гр.В." сумата в размер на **271.44 лева** - лихва за забава за периода от 11.09.2021г. до 04.08.2022г. върху сумата 2979.18 лева - остатък по фактура

№11/11.08.2021 г., на основание чл. 86 ЗЗД вр. чл. 266, ал. 1 вр. чл.258 ЗЗД, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 271.44 лева до предявения размер от 1 386.63 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА „Р.” ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ НА „И.И. 97” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *** по Договор от 08.11.2019г. за СМР на обект „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В. Л.”, гр.В.” сумата в размер на **431.99 лева**, законна лихва от датата на исковата молба – 04.08.2022г. до окончателното плащане – 03.11.2023г. върху сумата 2979.18 лева - остатък по фактура №11/11.08.2021 г., на основание чл. 86 ЗЗД вр. чл. 266, ал. 1 вр. чл.258 ЗЗД.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „И.И. 97” ЕООД, ЕИК *** , със седалище и адрес на управление: гр. *** **срещу „Р.” ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *** , осъдителен иск с **правно основание чл. 79, ал. 1, пр. I вр. чл. 266, ал. 1 вр. чл.258 ЗЗД вр. чл.86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца по Договор от 08.11.2019г. за СМР на обект „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В. Л.”, гр.В.” сумата в размер на 0.01 ст., остатък по фактура № 0000000008/02.09.2020г. за стойността на извършените, но незаплатени СМР, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на задължението, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „И.И. 97” ЕООД, ЕИК *** , със седалище и адрес на управление: гр. *** **срещу „Р.” ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *** , осъдителен иск с **правно основание чл. 79, ал. 1, пр. I вр. чл. 266, ал. 1 вр. чл.258 ЗЗД вр. чл.86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца по Договор от 08.11.2019г. за СМР на обект „Модернизация на образователната инфраструктура на П.Г.С.А.Г „В. Л.”, гр.В.” сумата в размер на 1 000 лв., предявена като частичен иск от 25 000.00 лв., представляваща невъзстановена гаранция за добро изпълнение, предоставена от ищеца парична гаранция по чл. 6, ал. 1, т. 20 от договора, но неосвободена от ответника след въвеждане на обекта в експлоатация с Разрешение за ползване № ***/13.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на задължението, като неоснователен.

ОСЪЖДА „Р.” ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ НА „И.И. 97” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *** сумата от **149.39 лева**, представляваща реализирани от ищеца съдебно деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „И.И. 97” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ НА „Р.” ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *** сумата от **841.24 лева**, представляваща реализирани от ответника съдебно деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото,

заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____